

### [Justitsministeren.]

dermed har søgt at stoppe op for den uheldige Udvikling, hvorefter den tilfældige Minister var fristet til at kaste Bevillinger i Grams, det skulde det ærede Medlem heller ikke angribe mig for. I hvert Fald er det Angreb, der ikke rammer mig.

Hvad sigter det ærede Medlem til med sin Udtalelse om, at Tvivlen og Usikkerheden om dette Forslag strækker sig langt ind i Ministerens Kreds? En saadan almindelig Mistænkeliggørelse beder jeg mig fritaget for, saa længe det ærede Medlem overhovedet ikke vil angive noget som helst i Retning af, hvad han sigter til. Jeg har ikke mærket noget til den, hverken i Regeringen, paa Partimøder eller i Folketingssalen.

Som Forholdene laa og under Hensyn til den Betænkning, der var fremkommet paa min Forgængers Initiativ, var der al mulig Anledning til at revidere Loven, naar den i øvrigt skulde undergaa betydelige Ændringer, og de Ændringer, der er foreslaaet her, har der været fuldkommen Enighed om mellem Regeringspartierne, takket være min Imødekommenhed.

Den Maade, hvorpaa den ærede konservative Ordfører talte om, at Biografteatervirksomhed i Forvejen var stærkt belastet, forstaaer jeg ikke over for det Spørgsmaal, der er Tale om her. Hvad der sker, er, at de, der efter den stærke Belastning har et Nettooverskud, efter at alle Udgifter er afholdt, paa over 12 000 Kr., kommer til at betale noget af dette Nettooverskud. Der vil ikke kunne opvækkes nogen almindelig Medlidenhed med disse 30—40 med særlig høje Indtægter.

Jeg kan heller ikke se, hvorfor denne Ordning skulde komme til at gaa særlig ud over Initiativet og Indsatsen. Der er, som det ærede Medlem godt ved, i Loven givet en Margin for al mulig naturlig Udvikling af Filmen. Det er ogsaa ejendommeligt at se, at samtidig med at visse store Blade og visse mindre Politikere med al mulig Voldsomhed har angrebet det Biografteaterforslag, som jeg har fremsat, har jeg aldrig haft saa talrige Besøg af kapitalinteresserede netop for at faa oprettet Biografteatre som i den sidste Tid. Vil den ærede særdeles finanskyndige Ordfører for Det konservative Folkeparti ikke forklare mig denne sikkert ogsaa for ham paa Forhaand tilsyneladende Selvmodsigelse?

Den ærede Ordfører var i det hele meget streng i Dag paa dette tidlige Tidspunkt af Dagen, idet han bl. a. sagde, at § 5 var en fuldkommen fældende Dom — værre kan

det jo ikke godt være — over hele Systemet. Nej, § 5 er Udtryk for, at jeg kender Menneskene. Den er Udtryk for noget ganske andet end en fældende Dom over noget System. Den er Udtryk for det, at man altid bør have en Mulighed for fra det offentliges Side effektivt at stoppe eventuel Svindel eller rene Proformatransaktioner, selv om disse naturligvis kun kommer frem i Undtagelsestilfælde.

Jeg railerede over den konservative Ordfører i det andet Ting, sagde det ærede Medlem. Det vil jeg da inderligt haabe, at jeg ikke har gjort, men der vilde for saa vidt kunne være Grund til at gøre det, som det ærede Medlem af Folketinget Hr. Westermann stillede et Budget op for Palladium, hvorefter det som Minimum var sikker paa at tjene  $\frac{3}{4}$  Mill. Kr. om Aaret i Nettooverskud. Han paatog sig ikke nogen Selvskyldnerkaution ganske vist, heldigvis for ham, for naar man ved, at et saa indarbejdet Teater som Paladsteatret kan tjene 100 000 Kr. med Udgifter, der slet ikke staar i Forhold til Palladiums, saa vil jeg gerne spørge den ærede Ordfører, som jeg skal have raileret over, eller rettere hans Kollega her i Tinget, som det ikke kunde falde mig ind at railere over, hvordan i al Verden man tror, man vil kunne komme op paa  $\frac{3}{4}$  Mill. Kr. i Overskud, endda beregnet paa Forhaand.

Med Hensyn til de Betragtninger, den ærede konservative Ordfører gjorde gældende angaaende det nære Tidspunkt, da der burde foregaa en samlet Overvejelse af Teaterproblemerne, tror jeg, det ærede Medlem er paavirket af nogle uheldige Bladartikler i „B. T.“ og lignende Organer og har misforstaaet en Udtalelse af Undervisningsministeren. Undervisningsministeren sigtede i denne Udtalelse kun til de Forhandlinger, der er i fuld Gang, og til hvilke Initiativet er taget af den nuværende Justitsminister. Sagen beror i Øjeblikket i Finansministeriet, hvis den ikke er sendt til Skattekommissionen, og er altsaa i de bedst mulige Hænder.

Med Hensyn til den sidste Bemærkning, som den ærede Ordfører fremsatte, om, at det var en Hensynsløshed mod Landstinget at sende dette Lovforslag over i de sidste Dage af Samlingen, tør jeg naturligvis ikke udtale mig. Jeg har paa ethvert Tidspunkt af Forhandlingen været parat i Folketinget, og jeg kan ikke gøre ved, at det ene Ting tager sig længere Tid, end det andet eller jeg ønsker. Jeg var Genstand for akkurat den samme ubehagelige Modtagelse i Folketinget forleden Dag, da det